

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 490/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Borisom Bednárom, Štefánikova 873/9, Poprad, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom generálneho prokurátora Slovenskej republiky vo veci jeho návrhu zo 6. novembra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého uznesenia a sťažnosťná argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej aj „generálny prokurátor“) vo veci jeho návrhu zo 6. novembra 2019.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I, odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania, Bratislava, ČVS: ORP-164/1-VYS-B1-2019 z 29. júla 2019 bolo trestné oznámenie sťažovateľa pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) odmietnuté podľa § 197 odsek 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších (ďalej len „Trestný poriadok“), pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

3. Sťažnosť sťažovateľa proti označenému uzneseniu bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokurátora“) č. k. 1 Pn 69/19/1101-15 z 27. septembra 2019 zamietnutá podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

4. Podaním zo 6. novembra 2019 sa sťažovateľ obrátil na generálneho prokurátora s návrhom na zrušenie právoplatných rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku vo veci vedenej pod ČVS: ORP-164/1-VYS-B1-2019.

5. Okresná prokuratúra sťažovateľa prípisom z 2. apríla 2020 upovedomila, že sťažovateľovo podanie zo 6. novembra 2019 nespĺňa zákonné náležitosti na to, aby mohlo byť posudzované ako podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, pretože v danom prípade sťažovateľom napadnuté uznesenie nebolo vydané v prípravnom konaní (§ 10 ods. 15 Trestného poriadku), ale v štádiu pred začatím trestného stíhania, v tzv. predprípravnom konaní. Vzhľadom na to, že v predmetnej trestnej veci nebolo začaté trestného stíhanie postupom podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, a teda neprebiehala prípravné konanie, nebola zistená ani existencia subjektov vymedzených § 364 ods. 1 Trestného poriadku oprávnených pre podanie návrhu na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku.

6. Sťažovateľ sa podaním z 19. apríla 2020 obrátil na generálneho prokurátora a namietal, že jeho podanie zo 6. novembra 2019 mu svojvoľne nebolo predložené na postup podľa § 363 Trestného poriadku. V podaní adresovanom Okresnému riaditeľstvu policajného zboru Bratislava z toho istého dňa sťažovateľ namietal aj nezákonný postup v súvislosti s nerozhodnutím o jeho námietke konfliktu záujmu a o návrhu na odňatie veci.

7. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky sťažovateľa prípisom z 27. apríla 2020 upovedomila, že jeho podanie z 19. apríla 2020 označené ako podnet bolo postúpené na vybavenie Krajskej prokuratúre v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“).

8. Krajská prokuratúra sťažovateľa prípisom z 29. júna 2020 upovedomila, že jeho podanie z 19. apríla 2020 bolo vzhľadom na obsah vyhodnotené ako žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia prokurátora podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní. Sťažovateľova žiadosť bola vyhodnotená v časti ako dôvodná, keď v predmetnej veci bolo vydané uznesenie o odmietnutí trestného oznámenia v zmysle § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku predčasne bez dostatočne objasneného skutkového stavu a zároveň sa prokurátor okresnej prokuratúry nedostatočne vysporiadal s námietkou sťažovateľa o zaujatosti a o žiadosti o odňatie a prikázanie veci. Vzhľadom na uvedené bol v súlade

s ustanovením § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov vydaný pokyn o ďalšom zákonnom postupe v danej veci. V časti týkajúcej sa preskúmania právoplatných rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku boli námietky sťažovateľa vyhodnotené ako nedôvodné s poukazom na § 363 Trestného poriadku, podľa ktorého sa postupuje v prípade zrušenia právoplatných rozhodnutí vydaných v prípravnom konaní, pričom uznesenie o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 Trestného poriadku je rozhodnutím vydaným v predprípravnom konaní. Vydanie rozhodnutia o odmietnutí veci však netvorí prekážku rozhodnutej veci a v prípade zistených nedostatkov je možné vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

9. Sťažovateľ pred ústavným súdom stručne namieta, že generálny prokurátor vo veci jeho návrhu zo 6. novembra 2019 nekoná, v tejto veci nerozhodol a ani sťažovateľa v súlade s Trestným poriadkom neupovedomil o výsledku svojho šetrenia.

10. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol: „1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] občan SR, právo na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské práva a základné slobody podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konaním generálneho prokurátora SR vo veci návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku pod ČVS: ORP-164/1-VYS-B1-2019 zo dňa 06.11.2019 porušené boli.

2. Generálny prokurátor SR je vo veci návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku pod ČVS: ORP-164/1-VYS-B1-2019 zo dňa 06. 11.2019, povinný konať.“

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

14. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

15. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

16. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je zjavne neopodstatnený.

17. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán

porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

18. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

19. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

20. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že generálny prokurátor vo veci jeho návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí podľa § 363 Trestného poriadku zo 6. novembra 2019 nekoná.

21. Z predložených dokumentov vyplýva, že generálny prokurátor o návrhu sťažovateľa podľa § 363 Trestného poriadku nekoná a vzhľadom na znenie príslušných zákonných ustanovení ani zo zákona konať nemohol, čo bolo sťažovateľovi (opakovane) dostatočným a presvedčivým spôsobom vysvetlené (pozri body 5 a 8 tohto uznesenia).

22. Preto už na prvý pohľad možno konštatovať, že medzi sťažovateľom označeným postupom generálneho prokurátora a sťažovateľom označenými právami nie je žiadna vzájomná príčinná súvislosť, keď je už z podstaty veci vylúčené, aby generálny prokurátor porušoval základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s jeho podaním zo 6. novembra 2019.

23. S ohľadom na uvedené ústavný súd túto časť ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

24. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ústavný súd o ďalších návrhoch v nej uvedených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu